

Simon István (szerk.): Borsodi Földrajzi Évkönyv. A TTT Borsod–Abaúj–Zemplén megyei Szervezetének kiadv. Miskolc, 1992. 102 old.

Nehéz elfogultság nélkül írni azokról a szellemi vállalkozásokról, amelyek valamely település, vagy megye ágazati gondjaival foglalkoznak, hiszen a szerzői kollektívák tagjait a szakmai motiváltság mellett az elkötelezettség vezérli, amikor egy földrajzi évkönyv megjelenéséhez munkájukkal járulnak hozzá.

A kilencedik alkalommal megjelenő Borsodi Földrajzi Évkönyv anyagi háttérét a TTT Borsod–Abaúj–Zemplén megyei Szervezete, Miskolc városi önkormányzata és a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola teremtette meg. A szellemi erő eredményes koordinálása elsősorban FRISNYÁK Sándor érdeme, aki valóban a témakörben jártas szakértői gárdát „hozott össze”: főiskolai és egyetemi oktatók, általános és középiskolai tanárok egyaránt megtalálhatók a szerzők között.

A nyolcszerzős, 100 oldalas tanulmánykötet terjedelmében mértéktartó, bár az A/5-ös formátum a szokásosnál nagyobb terjedelmet biztosít a magvasabb elemzések számára, és számos térkép ábrázolására is jó lehetőséget biztosít.

Az évkönyvet FRISNYÁK S.: Az Alföld kultúrgeográfiai korszakai c. szírvonalas tanulmánya indítja, melyhez tíz ábra és több táblázat kapcsolódik. Különösen értékes az 1. táblázat, amely az Alföld kultúrgeográfiai korszakait mutatja be.

ABONYINÉ PALOTÁS J. tanulmánya Borsod–Abaúj–Zemplén megyének az ország infrastruktúra-rendszerében betöltött helyével és szerepével foglalkozik – tömören és sikeresen.

SÜLI-ZAKAR I. a Borsodi Iparvidék falvainak rendszerváltozás utáni gondjait vizsgálja a munkanélküliség és az új agrárvállalkozások kapcsolatrendszerének függvényében. Az OTKA-támogatással készült tanulmány fontosságához nem férhet kétség.

BOROS L.–BOROSNÉ MESTER J. és BOROS F. közös munkája az Adalékok a Bodroghöz társadalomföldrajzához címet viseli. A tanulmány sikeres erőforrásszintézis, jó példája az integrált földrajzi szemlélet alkalmazásának.

DOBÁNY Z. tanulmányának címe: Adatok néhány taktaközi település 18–20. századi településföldrajzához. A szerző egy meglehetősen elmaradott térség demográfiai gondjait elemzi jól szerkesztett, esztétikus ábrák segítségével. SCHMIDT A. a sikeres Rátka monográfia fő település- és népességföldrajzi következtéseit szintetizálja.

MÁDAINÉ DUDÁS I. az Encs környéki termőföldek művelési ág szerinti megoszlásának változásait hasonlítja össze.

Megjegyzendő, hogy a kötet alcímeinek megválasztása némileg eklektikusnak tűnik. Célszerű lett volna az egyes részeket tartalmi szempontok alapján bizonyos logikai rendbe sorolni.

A földrajzi évkönyv KORMÁNY GY.: A földrajz-oktatás továbbfejlesztésének néhány kérdéséről c. tanulmányával zárul. Az önmagában egyébként értékes munkát érzésem szerint nem sikerült igazán beilleszteni az évkönyv tartalmába. Célszerű lett volna azt – márcsak honismereti megfontolásból is – kissé Észak-Magyarországhoz, az ottani oktatási helyzethez igazítani.

Az évkönyvet egyébként tartalmi gazdagsága alapján ajánlom a terület és annak földrajzi sajátosságai iránt érdeklődők figyelmébe.

VUICS TIBOR